

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCXVI. ad annum MCCCCXXIII.

Parisiis, 1644

XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15653

ANNO
 CHRISTI
 1429.

XI.

De maioriata & obedientia.

Sacro approbante etiam Concilio statuimus, vt nulli clerici nobilium, capellani in capellis castrorum dominorum suorum celebrare praesumant, nisi ante episcopo, vel loci archidiacono obedientiam faciant manualement, vt ad Synodos veniant & capitula, certis temporibus & statutis mandata ecclesiastica recepturi, & suis dominis ac eorum castrensibus, secundum quod fuerit opportunum, relaturi; cum plebani, in quorum terminis castra consistunt, hoc facere frequenter non audeant propter tyrannidem suorum dominorum. Quod si secus quispiam facere praesumpserit, per loci ordinarium vel archidiaconum condigne puniatur. Statuentes etiam sub poena excommunicationis iam latae sententiae, districte mandantes, vt si quando praedam vel spolium rerum ecclesiasticarum ad diuinum cultum deputatarum, seu etiam ecclesiasticam personam captiuam ad aliquam ciuitatem, villam, oppidum, seu castrum adduci contigerit, sacerdotes & capellani ciuitatum, villarum, castrorum, postquam sciuerint, non expectato super eo * suorum mandato, abstineant a diuinis interim, quoad persona captiuata, aut res ecclesiasticae praedictae in praefatis locis detinentur.

* f. superiorum

XII.

De his* qui vi metuque absoluunt, vel absoluuntur.

* qua vi aut metu causa sunt.

Hos qui absolutionem, vel quamcumque reuocationem ab excommunicatione, suspensione, vel interdicti sententiis, per vim vel per metum extorserint, cum hoc, quod huiusmodi absolutiones, reuocationes sunt irritae, statuimus & publicamus, excommunicationis sententiae subiacere.

XIII.

Quia clerici & religiosi nonnulli, non attendentes, quantum sit obedientiae bonum, quod victimis antefertur, & quod peccatum est ariolandi, nolle acquiescere; & scelus idololatriae, obedire non velle; amissionem rerum

fiarum & corporis, & vanum metum allegant frequenter, ne cogantur mandatum exequi prælatorum. Qui, cum prosperitatis tempore multa bona receperint, laute vixerint de patrimonio crucifixi, imminente necessitatis articulo, pro honore illius aduersitates sustinere detrectant; qui, cum foret summe diues, ad obediendum Deo Patri pro salute nostra subiit onus voluntariæ paupertatis. Ex quo, propter contemptum clauium ecclesiæ, neruus ecclesiasticæ disciplinæ dissoluitur, & animas miserabiliter periclitari contingit; sacra huius Concilii necessaria deliberatione statuimus, vt nulla rerum perditio, aut metus corporis, nec legitime probatus, subditi inobedientiam, mandatum prælati exequi non curantis, valeant excusare: adeo, quod si metus corporis dumtaxat *sentienti, proprio iuramento, & non legitimis coram eo, a quo mandatum subditus receperit, *ostensis ^{*f. ostensus} fuerit documentis, nihilo minus loco cedat, ne notam transgressionis incurrere videatur. In his autem quæ in non faciendo consistunt, vtputa, cum mandatur, non communicare excommunicatis, non celebrare in locis interdictis, ac aliis huiusmodi, omnino nullum, nec rerum, nec corporum, quantumcumque probatus metus excusat; cum pro nullo metu debeat peccatum mortale committere; quod ex inobedientia surgere, sanctorum auctoritatibus comprobatur.

XIV.

De alienatione*.

Quia plerumque cessiones actionum in fraudem fiunt; aliquando tamen pure & simpliciter, ex causa legitima: Statuimus, vt cessiones actionum, quæ ex iustis causis vel causa procedunt, in præsentia episcoporum, iudicum, seu officialium suorum, de licentia eorundem, si subsint legitimæ causæ, fiant: iurent etiam cedentes, quod non simulatæ, sed vere cedant. Alioquin secus factas determinamus non tenere.

*mutandi
iudicii
causa
facti.

XV.

De iudiciis.

Et quia quidam propter potentiam, quidam propter crude-